

Gehecht aan het ideaal, of is Good-enough normaal?

prof dr Marian Bakermans-Kranenburg
Vrije Universiteit Amsterdam

Tags thematiek en problematiek
Overig

Tags doelgroep
Gezinnen en relaties, Kinderen en adolescenten

Inhoud keynotelezing

Bij gehechtheid denken we aan de aapjes van Harlow, aan direct troosten als een baby huilt, en misschien ook wel aan kinderen in bed, scheidingsangst, en 4 jaar lang borstvoeding geven. Is dat allemaal nodig voor een veilige gehechtheid? En is onveilige gehechtheid abnormaal en per definitie schadelijk of ongewenst? Lange tijd is de gehechtheidstheorie afgezet tegen de leertheorie, en niet altijd op goede gronden. Misverstanden over gehechtheid zijn er genoeg, tot in de rechtszaal, en enkele daarvan zullen worden besproken. Nieuwe ontwikkelingen wijzen erop dat een veilige gehechtheid zich ontwikkelt doordat een kind leert vertrouwen te hebben in de beschikbaarheid van de opvoeder. Maar die opvoeder is 'only human', en die is dus niet altijd beschikbaar. Dan kan ook het vertrouwen van een kind fluctueren. Als een ouder wel een steuntje in de rug kan gebruiken, of een kind te weinig vertrouwen heeft in de opvoeder, dan is interventie nuttig. Ouderschapsinterventies die gebruik maken van inzichten uit de gehechtheidstheorie *en* de sociale leertheorie lijken behoorlijk effectief te zijn. In mijn bijdrage zal ik zo'n interventieprogramma, de Video-feedback Intervention to promote Positive Parenting and Sensitive Discipline (VIPP-SD), als voorbeeld gebruiken om dat te illustreren. De vraag is echter ook of elk kind *recht heeft op* veilige gehechtheid en sensitieve ouders. Misschien is 'good-enough' ouderschap genoeg? In het verlengde daarvan lijkt de vraag actueel of er ook zoiets als een 'good-enough' therapeut bestaat, en wat dat dan is.

The Person of the Therapist Model: The Purposeful Use of Self in Therapy - the Good & the Bad

dr. Harry Aponte

Tags thematiek en problematiek
Transdiagnostisch

Tags doelgroep
Gezinnen en relaties

Inhoud keynotelezing

Het therapeutisch proces kent drie basiscomponenten: de relatie tussen de patiënt en therapeut, de indicatiestelling en de interventie. De menselijkheid van de therapeut speelt een rol bij de totstandkoming van de empathische verbinding met de cliënt, het inzicht in de pathologie die er speelt, en het vermogen om in te grijpen op de meest pijnlijke en kwetsbare plekken.

Met deze menselijkheid bedoelen we zowel zaken als levenservaringen, geslacht, cultuur, etniciteit etc. van de therapeut, maar ook zijn of haar eigen kwetsbaarheid en beschadiging waardoor er contact gemaakt kan maken met de kwetsbaarheid en beschadiging van de cliënt.

In deze lezing zal worden besproken hoe therapeuten deze aspecten doelgericht en professioneel kunnen inzetten in de behandeling, waardoor ze de behandeling naar een ander niveau kunnen tillen.

Deze lezing wordt gehouden in het Engels.